05/01/2023

Ο Χριστός οικειοποιήθηκε το ανθρώπινο σώμα και με τη χάρη της αναστάσεως κατάφερε να εξαφανίσει από τους ανθρώπους το θάνατο!

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

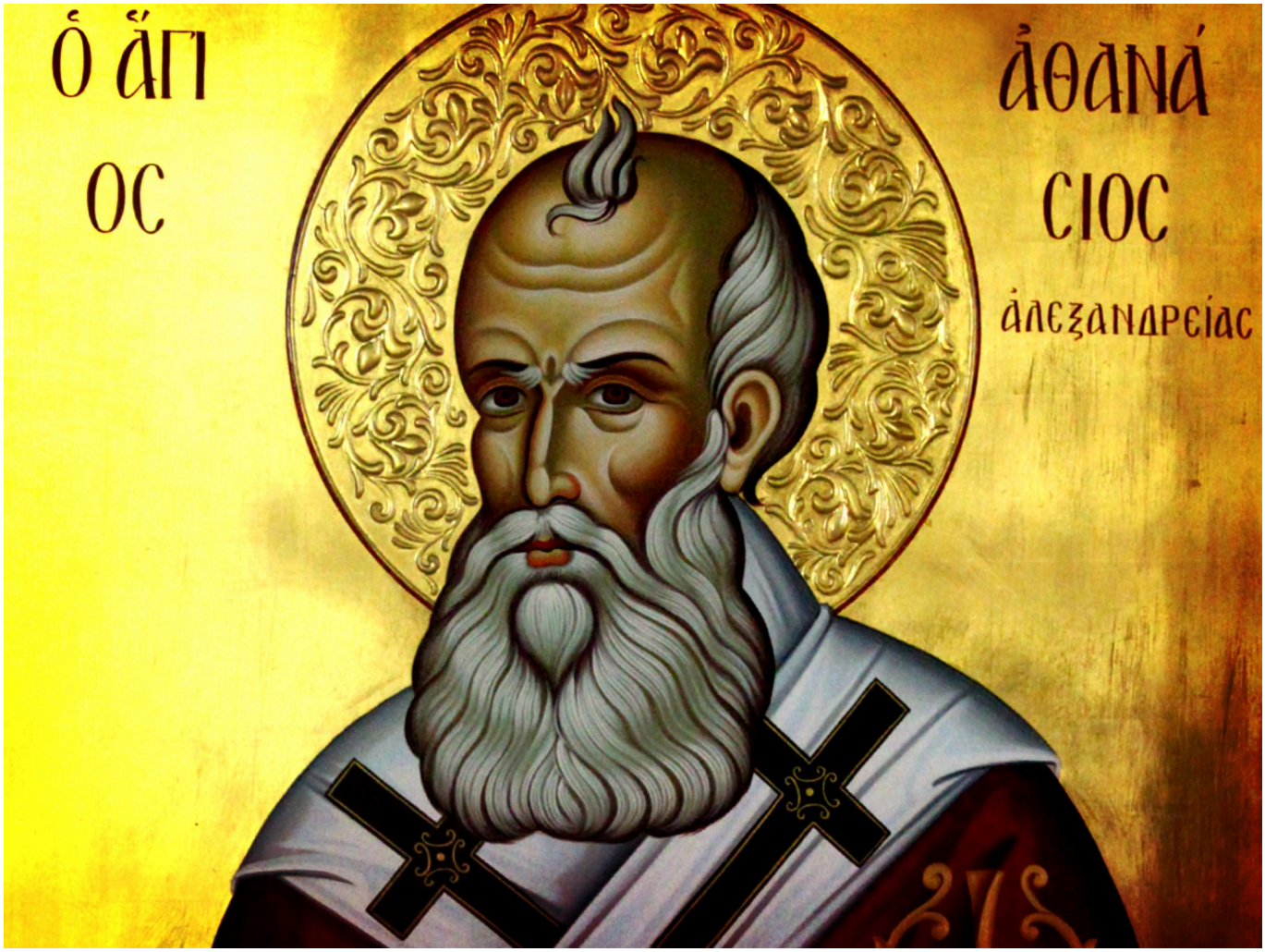

Αγίου Αθανασίου Αρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας
Λόγος περί της ενανθρωπήσεως του Λόγου και της διά σώματος προς ημάς επιφανείας αυτού

Απόδοση εις την νέα ελληνική
Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Πάπαρης (νυν Μητροπολίτης Δράμας)

- **Επιμέλεια: Στέλιος Κούκος**

Αλλά, όπως έπρεπε αυτό να γίνει, έτσι κι από την άλλη πλευρά στέκεται αντίθετη η δικαιοσύνη του Θεού, για ν’ αποδειχθεί αξιόπιστη η νομοθεσία του σχετικά με

την ποινή του θανάτου· θα ήταν σκάνδαλο, εξαιτίας της δικής μας ωφέλειας και αφθαρσίας να φανεί ψεύτης ο Πατέρας, ο Θεός της αλήθειας.

Τι λοιπόν έπρεπε να γίνει σχετικά μ’ αυτό;
Τι να κάνει ο Θεός;
Να ζητήσει από τους ανθρώπους μετάνοια για το σφάλμα τους;

Γιατί κάτι τέτοιο θα έλεγε κανείς ότι είναι αντάξιο του Θεού· διότι, όπως η παράβαση οδήγησε τους ανθρώπους στη φθορά, έτσι και η μετάνοια θα τους οδηγούσε πάλι στην αφθαρσία. Η μετάνοια όμως δεν θα δικαιολογούσε την αξιοπιστία του Θεού. Θα φαινόταν
και πάλι ψεύτης, επειδή δεν θα καταδικάζονταν σε θάνατο οι άνθρωποι. Άλλωστε η μετάνοια δεν επαναφέρει τη φύση στην πρότερη κατάστασή της, αλλά μόνον σταματά τις αμαρτίες.

Εάν λοιπόν ήταν μόνον αμάρτημα και όχι και επιπλέον φθορά της φύσεως, αρκούσε η μετάνοια. Εφόσον όμως, μετά την πρώτη παράβαση, αμέσως οι άνθρωποι υποδουλώθηκαν στη φθορά της φύσεως και τους αφαιρέθηκε το χάρισμα του κατ' εικόνα, τότε τι άλλο έπρεπε να γίνει; Ή, ποιος άλλος θα μπορούσε να τους επαναφέρει σ' αυτό το χάρισμα παρά ο Θεός Λόγος που έπλασε εξαρχής τα πάντα από το μηδέν;

Αυτός ήταν ο μόνος ικανός και το φθαρτό να το οδηγήσει πάλι στην αφθαρσία και ν' αποκαταστήσει την αξιοπιστία του Πατέρα. Διότι είναι ο Λόγος του Πατέρα και όλους τους ξεπερνά· επομένως, μόνον Αυτός μπορεί να τα ξαναδημιουργήσει όλα, να θυσιαστεί και να μεσιτεύσει στον Πατέρα για όλους.

Γι' αυτό το λόγο, λοιπόν, ο ασώματος, άφθαρτος και άϋλος Λόγος του Θεού έρχεται στη γη μας, χωρίς βέβαια και πριν να είναι μακριά από μας. Διότι δεν είναι απών από κανένα σημείο του κόσμου. Συνυπάρχοντας ο Λόγος με τον Πατέρα Του, γεμίζει εξ ολοκλήρου όλα τα σύμπαντα· και ταυτόχρονα, έρχεται να εμφανιστεί και σε μας από συγκατάβαση, εξαιτίας της αγάπης του για τους ανθρώπους.

Είδε ο Λόγος ότι καταστρεφόταν το λογικό γένος των ανθρώπων και κυριαρχεί πάνω τους με τη φθορά ο θάνατος.

Είδε ότι η απειλή για την παράβαση ενίσχυε τη φθορά πάνω μας.

Είδε ότι ήταν αδύνατο να καταργηθεί (η φθορά και ο θάνατος), προτού ξεπληρωθεί η ποινή του νόμου.

Είδε ακόμη και το ασυμβίβαστο προς τη δημιουργικότητα,ότι, δηλαδή, ενώ Αυτός δημιουργούσε, τα πλάσματα καταστρέφονταν.

Είδε όμως και την υπερβολική κακία των ανθρώπων, ότι σιγά σιγά την αύξησαν σε βάρος τους σε αβάσταχτο βαθμό.

Είδε τέλος ότι όλοι οι άνθρωποι ευθύνονται για το γεγονός του θανάτου. (Βλέποντας όλα αυτά), σπλαγχνίστηκε το ανθρώπινο γένος και λυπήθηκε για την αδυναμία μας· καταδέχθηκε τη δική μας φθορά χωρίς να υποφέρει την κυριαρχία του θανάτου· προσλαμβάνει ανθρώπινο σώμα για τον εαυτό Του και μάλιστα όχι διαφορετικό από το δικό μας, για να μην πάει χαμένο το δημιουργικό έργο του Πατέρα που έπλασε τους ανθρώπους.

Δεν θέλησε να προσλάβει απλά ανθρώπινο σώμα, ούτε μόνο να εμφανιστεί. Θα μπορούσε, αν ήθελε απλή εμφάνιση, να κάνει τη θεία εμφάνισή του με πολύ καλύτερο σώμα. Προσλαμβάνει όμως το δικό μας σώμα, και αυτό όχι με φυσικό

τρόπο, αλλά από το σώμα της αμόλυντης και ακηλίδωτης παρθένου κόρης, που δεν γνώρισε σύζυγο· διότι ήταν καθαρή και απείραχτη από τη σχέση με άνδρα.

Επειδή αυτός είναι παντοδύναμος δημιουργός των πάντων, μέσα στο σώμα της παρθένου φτιάχνει ως ναό το δικό του σώμα· κάνει δικό του όργανο το σώμα της παρθένου, το οποίο το γνωρίζει καλά και κατοικεί σ’ αυτό.

Κι έτσι, αφού πήρε σώμα όμοιο με τα δικά μας και επειδή όλοι ευθύνονται για τη φθορά του θανάτου, παρέδωσε το σώμα του να θανατωθεί για χάρη όλων. Το πρόσφερε στον Πατέρα του· και αυτό το έκανε από αγάπη για τους ανθρώπους ώστε, σαν να πέθαναν όλοι μαζί του, να καταργηθεί η ποινή της φθοράς τους. Επειδή ικανοποιήθηκε η εξουσία του θανάτου στο σώμα του Κυρίου, δεν έχει πλέον εξουσία ο θάνατος στους όμοιους ανθρώπους· (πέτυχε με τη θυσία του) τους ανθρώπους που έπεσαν στη φθορά να τους επαναφέρει στην αφθαρσία και να τους δώσει ζωή νικώντας το θάνατο.

Οικειοποιήθηκε το ανθρώπινο σώμα και με τη χάρη της αναστάσεως κατάφερε να εξαφανίσει από τους ανθρώπους το θάνατο, όπως η φωτιά κατατρώει την καλαμιά.

Γνώριζε λοιπόν ο Λόγος ότι με κανένα άλλο τρόπο δεν θα καταλύονταν η φθορά των ανθρώπων παρά μόνον αν ο ίδιος πέθαινε· αλλά, δεν ήταν δυνατό να πεθάνει ο Λόγος, ο Υιός του Πατέρα, διότι ήταν αθάνατος. Εξαιτίας αυτού, προσλαμβάνει για τον εαυτό του θνητό σώμα ώστε, αφού αυτό γίνει μέτοχο του Λόγου που εξουσιάζει τα πάντα, να γίνει ικανό να πεθάνει για χάρη όλων· και χάρη στο Λόγο που το κατοικεί, να παραμείνει άφθαρτο.

Έτσι, η φθορά που βασανίζει όλους, θα σταματήσει εξαιτίας της αναστάσεως (του σώματος). Γι’ αυτό, ο Λόγος το σώμα που σαρκώθηκε, το πρόσφερε σε θάνατο σαν ιερό
σφάγιο, ελεύθερο από κάθε κηλίδα. Κι έτσι, με τη δική του κατάλληλη προσφορά, εξάλειψε το θάνατο απ’ όλους τους ομοίους του (ανθρώπους).

Επειδή ο Λόγος του Θεού είναι πάνω απ’ όλους, δικαιολογημένα πρόσφερε το δικό του σώμα ως ναό και όργανο, αντίλυτρο για τη σωτηρία όλων· ξεπλήρωσε το χρέος προς το θάνατο. Και επειδή ο άφθαρτος Υιός του Θεού συνυπάρχει με όλους τους ανθρώπους χάρη στο όμοιο σώμα, τους προίκισε με την αφθαρσία υποσχόμενος την ανάσταση όλων. Ακόμη και η ίδια η φθορά του θανάτου δεν απειλεί πλέον τους ανθρώπους, επειδή ενοίκησε μέσα τους ο Λόγος με ένα και ίδιο σώμα.

Όπως ακριβώς ένας μεγάλος βασιλιάς εισέρχεται σε μια μεγάλη πόλη και βρίσκει κατάλυμμα σ’ ένα από τα σπίτια της· τότε, όλη αυτή η πόλη αξιώνεται μεγάλης

τιμής. Κανένας εχθρός πλέον ή ληστής δεν κάνει επιδρομή εναντίον της να την καταστρέψει· απολαμβάνει κάθε φροντίδα, διότι σε μια κατοικία της έμεινε ο βασιλιάς. Έτσι παρόμοια συνέβη με το βασιλέα όλου του κόσμου (το Θεό).

Διότι, όταν ο Υιός ήλθε στο δικό μας κόσμο και ενοίκησε σ’ ένα σώμα όμοιο με τα δικά μας, στο εξής έπαψε κάθε επιβουλή των εχθρών εναντίον των ανθρώπων και εξαφανίστηκε η φθορά του θανάτου, που είχε ισχύ εναντίον τους από τον παλιό καιρό. Διότι, θα πήγαινε σίγουρα χαμένο το ανθρώπινο γένος, αν δεν ερχόταν ο Κύριος και Σωτήρας Ιησούς, ο Υιός του Θεού, με σκοπό να πεθάνει.

Συνεχίζεται…

Πηγή:pemptousia.gr